

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/862/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912212641
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6912212641.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a členov senátu JUDr. Petra Priehodu a JUDr. Anny Snopčokovej v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSŤ, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 31. 07. 2013 č. k. 9C/146/2012-54, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu.

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol návrh žalobcu, ktorým sa domáhal voči žalovanej zaplataenia náhrady škody vo výške 125,- Eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 385,- Eur, ktoré mu mali byť spôsobené okresným súdom v exekučnom konaní tvrdeným nesprávnym úradným postupom, keď okresný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonom stanovenej dobe. Po vykonanom dokazovaní prvostupňový súd dospel k záveru, že v exekučnom konaní (sp. zn. 9Er/161/2008) nebolo postupované v rozpore s Exekučným poriadkom a že by exekučné konanie vykazovalo znaky nesprávneho úradného postupu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., keď zistil, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 06. 11. 2008 a poverenie bolo vydané dňa 03. 12. 2008, to znamená s časovým oneskorením 11 dní. Táto skutočnosť neznamená, že postupom exekučného súdu došlo k zbytočným prieťahom. Prihliadol na to, že v období, keď bola podávaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, zo strany žalobcu boli postupne podávané hromadné podania v zmysle Exekučného poriadku v exekučných veciach v počte výrazne negatívne ovplyvňujúcich plynulé vybavovanie exekučnej agendy v zákonom stanovených lehotách. Následkom toho došlo k mimoriadnej zaťažnosti tohto exekučného súdu. Žalobca tiež nijako nepreukázal, že konštatované krátke časové omeškanie s vydaním poverenia mu akýmkoľvek spôsobom zasiahlo do jeho práv alebo spôsobilo akúkoľvek ujmu, takže nebola preukázaná existencia zbytočných prieťahov, žaloba pre neunesenie dôkazného bremena zo strany žalobcu bola zamietnutá. Vzhľadom na vznesenú námietku zo strany žalovanej vo vyjadrení zo dňa 09. 07. 2013 prvostupňový súd uviedol, že nevykonával dokazovanie ohľadom zisťovania okamihu, kedy sa žalobca dozvedel o škode vzhľadom na hospodárnosti a rýchlosti konania, keď doposiaľ vykonané dokazovanie odôvodnilo zamietnutie žaloby z iného dôvodu. K tvrdenej škode prvostupňový súd uviedol, že žalobca nepreukázal, o akú konkrétnu hodnotu sa zmenšil jeho majetok v príčinnej súvislosti s porušením právnej povinnosti zo strany žalovaného v konkrétnej exekučnej veci, nepreukázal tiež, akú hodnotu mohol získať, keby k porušeniu tejto povinnosti nebolo došlo, žalobca žiadnym spôsobom nekonkretizoval, či

si uplatňuje škodu v podobe skutočnej škody alebo ušlého zisku. Dôvodnosť žalovanej výšky škody spočívajúcej vo výdavkoch „vo veci správy a vymáhania svojej pohľadávky“ v konkrétnej exekučnej veci nepreukázal, že k vzniku ním žalovanej škody v tejto exekučnej veci vôbec došlo, nepreukázal tiež existenciu bezprostredného a priameho vzťahu medzi porušením právnej povinnosti zo strany žalovanej a vznikom tvrdenej škody. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p. a § 151 ods. 2 O. s. p., keď úspešný účastník (žalovaná) mal síce vo veci plný úspech, avšak v konaní mu trovy konania nevznikli, resp. si tieto neuplatnil, a preto rozhodol súd tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, a to v celom rozsahu. V obsiahlom odvolaní namietal najmä porušenie jeho práva na kontradiktórny súdny proces, v ktorom strany musia mať možnosť nielen predložiť dôkazy nevyhnutné na podporu úspešnosti svojej žaloby, a zároveň musia mať možnosť oboznámiť sa so všetkými predloženými dôkazmi alebo stanoviskami a vyjadriť sa k nim s cieľom ovplyvniť súdne rozhodnutie. Toto právo bolo žalobcovi upreté, pred rozhodnutím nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť k týmto dôkazom a prednesom sa vyjadriť a nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Vytykal prvostupňovému súdu, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania a súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu určil sám. Vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise. Namietal, že konaním súdu mu bolo odňaté právo na prejednanie a rozhodnutie veci nestranným súdom napriek tomu, že je to základný predpoklad na splnenie podmienok spravodlivého procesu. Žalobca podaním upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. To, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nemení objektívne nič na tom, že v očiach žalobcu a tiež verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Ústne pojednávanie vo veci odklad pripúšťalo a nebolo neodkladným úkonom, za tejto situácie súd nemal vec meritórne prejednať. Podľa žalobcu súd ignoroval všetky tvrdenia žalobcu o majetkovej škode, ktorá vznikla z titulu na udržiavanie a správu informačného systému a z titulu výdavkov. Rozhodnutie je v tejto časti nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, je prejavom svojvôle súdu a je potrebné ho ako arbitrárne zrušiť. Žalobca hodlal v konaní pred súdom prostredníctvom pojednávania predložiť dôkazy o výške majetkovej škody aj znaleckým posudkom, ktorého vyhotovenie zabezpečil. Súd dokazovanie skrátil len na dôkazy vykonávané ex offo, žalobcu nepoučil podľa ustanovenia § 120 ods. 4 O. s. p. a neoznámil mu, že hodlá vyhlásiť rozhodnutie vo veci samej, aby tak mal priestor navrhnúť alebo predložiť ďalšie dôkazy. Pritom množstvo dôkazov vzniklo po podaní žaloby a aj po podaní žaloby škoda ďalej narastá. K majetkovej ujme uviedol, že súd vôbec nevysvetlil, prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu práva žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, keď sám súd zistil, že o návrhu nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenom čase. Napriek tomu, že súd zistil porušenie práva, nekonštatoval ho a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie o nepriznaní nemajetkovej ujmy žalobcovi. Rozhodnutie založené na skutkovej a právnej chybe súdu nie je v právnom štáte udržateľné. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vrátiť vec prvostupňovému súdu na opätovné prejednanie.

K odvolaniu sa písomne vyjadrila žalovaná, ktorá navrhla rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdiť. Poukázala na to, že súd aplikoval ustanovenie § 101 ods. 2 O. s. p., keď rozhodoval v neprítomnosti žalobcu, ktorý bol riadne predvolaný a nepožiadal o odročenie z dôležitých dôvodov. V súvislosti s námietkami žalobcu dotýkajúcimi sa nestrannosti sudcu poukázala na rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR, konkrétne I. ÚS 73/97, I. ÚS 27/98, II. ÚS 121/03. O námietke zaujatosti, ktorú podal žalobca, bolo už právoplatne rozhodnuté tak, že konajúci sudca nebol vylúčený z pojednávania a rozhodovania tejto veci. K námietke, že nemalo byť meritórne rozhodnuté, kým súd právoplatne nerozhodol o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, uviedol, že je plne v súlade s požiadavkou hospodárnosti konania, aby súd aj po neprávoplatnom zamietnutí nedôvodného návrhu na prerušenie konania vo veci rozhodol. Zvoleným postupom súd nezasiahol do žiadneho práva žalobcu, žalobca podal odvolanie aj proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, čo bude zo strany odvolacieho súdu riadne preskúmané. Ďalej poukázal na to, že pokiaľ by sa žalobca zúčastnil pojednávania, mal možnosť oboznámiť sa s obsahom vyjadrenia žalovanej, zúčastnil by sa vykonávania dokazovania a mohol navrhovať jeho doplnenie, resp. sa k vykonávanému dokazovaniu vyjadriť. Pokiaľ sa bez ospravedlnenia z vážneho dôvodu pojednávania nezúčastnil, nemohlo dôjsť k porušeniu zásady kontradiktórnosti konania. Za nedôvodnú označil námietku, že vo veci sa neuskutočnilo pojednávanie ako aj, že sa žalobca vo veci nevyjadril, keďže pojednávanie bolo dňa 31. 07. 2013, žalovaná sa

k žalobe písomne vyjadrila podaním zo dňa 09. 07. 2013, doručeným súdu dňa 24. 07. 2013. K námietkam zameraným k majetkovej škode a nemajetkovej ujme uvádza, že odvolanie nie je dôvodné, pretože žaloba bola zamietnutá z dôvodu, že v namietanom exekučnom konaní nedošlo k prieťahom, nedošlo teda k nesprávnemu úradnému postupu. Nebolo preto významné posúdenie vzniku škody a nemajetkovej ujmy.

Krajský súd preskúmal vec v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O. s. p. Napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 212 ods. 1 O. s. p. odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

Odvolací súd po preskúmaní veci konštatuje, že okresný súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, vykonané dôkazy vyhodnotil správne v súlade s § 132 O. s. p., rozhodnutie odôvodnil podľa § 157 ods. 2 O. s. p. S rozhodnutím okresného súdu sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje rovnako ako aj s odôvodnením, ktoré považuje za vyčerpávajúce, zrozumiteľné, jasné a presvedčivé. Z uvedeného dôvodu námietky žalobcu uvedené v odvolaní nepovažuje za dôvodné. K námietke, že v prejednávanej veci rozhodoval vylúčený sudca, odvolací súd udáva, že táto nie je dôvodná. Samá skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť žalobu, ktorou sa žalobca domáha náhrady škody, ktorá mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu, na ktorom sudca vykonáva súdnictvo, nezakladá dôvod na vylúčenie sudcu. Dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne svojím nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť žalovanej za majetkovú a nemajetkovú ujmu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/43/2013). Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že Ústavný súd SR opakovane odmietol sťažnosti žalobcu, ktorými namietal porušenie svojich základných práv na súdnu ochranu a spravodlivý súdny proces z dôvodu, že krajský súd nevyvylúčil všetkých sudcov okresných súdov, pričom svoj nárok odvodzuje od postupu toho-ktorého okresného súdu. Ústavný súd sťažnosti žalobcu odmietol pre nedostatok právomoci prerokovať a rozhodnúť takúto vec (I. ÚS 89/2013, I. ÚS 92/2013) s odôvodnením, že okolnosť, že o veci napriek rozhodnutiu nadriadeného súdu rozhoduje sudca, ktorý by mal byť podľa subjektívneho názoru účastníka konania z jej prejednávania vylúčený, je dôvodom na uplatnenie riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov podľa Občianskeho súdneho poriadku. O námietke zaujatosti rozhodol nadriadený súd, pričom konajúca sudkyňa U.. P. O. nebola z prejednávania a rozhodovania v tejto veci vylúčená.

Podľa názoru odvolacieho súdu, z dôvodov rozhodnutia prvostupňového súdu vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi súdu na strane druhej. Nebolo porušené právo účastníkov konania na spravodlivý proces, v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Nemožno prihliadnúť na námietku žalobcu, že okresný súd porušil jeho právo na kontradiktórny súdny proces, pretože žalobca mal možnosť oboznámiť sa so všetkými predloženými dôkazmi alebo stanoviskami a vyjadriť sa k nim s cieľom ovplyvniť súdne konanie. Neobstojí tvrdenie žalobcu, že vo veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, okresný súd vytýčil termín pojednávania na deň 31. 07. 2013 a účastníci boli riadne predvolaní. Pretože žalovaný svoju neúčasť ospravedlnil a právny zástupca žalobcu požiadal o zrušenie nariadeného pojednávania a prerušenie konania, avšak svoju neúčasť neospravedlnil žiadnymi relevantnými dôvodmi, uskutočnilo sa pojednávanie v neprítomnosti účastníkov. Súd na tomto pojednávaní zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania a po vykonanom dokazovaní vo veci rozhodol.

Odvolací súd súhlasí so záverom okresného súdu o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu exekučného súdu pri rozhodovaní o žiadostiach o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie ako jedného z predpokladov zodpovednosti žalovaného za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Ťažisko argumentácie žalobcu o nesprávnom úradnom postupe spočívalo v tvrdení, že k vydaniu

poverenia došlo po uplynutí 15-dňovej lehoty. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 06. 11. 2008 a exekučný súd vydal poverenie dňa 03. 12. 2008. Aj keď nebola dodržaná 15-dňová lehota, bola táto prekročená len v malej miere a žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že by došlo k zbytočným prieťahom, ktoré by boli zákonnou podmienkou pre zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. Odvolací súd pritom poukazuje na fakt, že vzhľadom na množstvo exekučných konaní iniciovaných žalobcom pred okresnými súdmi (čo je odvolaciemu súdu známe z jeho rozhodovacej činnosti) je ústavne akceptovateľná aj relatívne dlhšia lehota nevyhnutne potrebná na vykonanie tejto činnosti (pozri rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 606/2012 a II. ÚS 254/2012). Odvolací súd poukazuje na zdôraznenie správnosti záverov prvostupňového súdu na to, že zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom je zodpovednosť objektívna, bez zreteľa na zavinenie a nemožno sa jej zbaviť. Základnými predpokladmi je v danej veci vytýkaný nesprávny úradný postup okresného súdu, ďalej existencia škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou. Pokiaľ nebol preukázaný prvý a jeden z rozhodujúcich predpokladov zodpovednosti za škodu, a to jej nesprávny úradný postup, nemohlo vzniknúť k vzniku zodpovednosti štátu za škodu v zmysle citovanej zákonnej úpravy. Nebol dôvod zaoberať sa ďalšími predpokladmi vzniku zodpovednosti, to znamená existenciou škody a príčinnou súvislosťou medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody napriek tomu, že prvostupňový súd v napadnutom rozsudku konštatoval, že žalobca ani nepreukázal, že došlo ku konkrétnej škode ani k nemajetkovej ujme, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s porušením právnej povinnosti orgánov verejnej moci.

Vzhľadom na uvedené, ako aj dôvody, ktoré uviedol v odôvodnení rozhodnutia súd prvého stupňa, odvolací súd podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. rozsudok okresného súdu v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O. s. p., § 142 ods. 1 O. s. p. a § 151 ods. 1 O. s. p. Úspešným účastníkom odvolacieho konania bola žalovaná, ktorá si trovy odvolacieho konania neuplatnila, a preto súd rozhodol, že jej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.